

Verslag excursie plantenwerkgroep Voornes Duin 20 juni 2026

Deelnemers: Niels, Henk en Cor

Tekst en foto's: Cor

Op deze aangename dag, want een zonnetje en een temperatuur van 23 graden, reden we naar het voormalige eiland Voorne-Putten, teneinde daar het natuurreservaat Voornes Duin te gaan bekijken. Dit is een natuurreservaat van ongeveer 1400 ha groot. Voornes Duin behoort tot de zogenaamde jonge, kalkrijke duinen. Het gebied kent vele overgangen, van nat naar droog, van voedselarm naar -rijk, van kalkrijk naar -arm en van zoet naar zout. Met als gevolg een grote variatie aan levensgemeenschappen. Voornes Duin heeft sinds 2008 de

beschermde status van Natura 2000-gebied, maar beschermd was het gebied al veel langer.

^ bijenorchis en stalkaars

Na een rit van ruim 2 uur reden we het dorp Oostvoorne binnen. Om ons even later terug te vinden op het terras van eetcafé 'Centraal'. De serveerster alhier verontschuldigde zich, dat het door ons bestelde appelgebak, om een voor ons onduidelijke reden, alleen in ronde(?) vorm beschikbaar was. Maar ze meldde monter dat er wel slagroom bij geserveerd zou worden. Enfin, na enige aarzeling toch maar de gok genomen en het moet gezegd, het was even wennen maar het baksel smaakte prima. Ga kijken mensen, eetcafé Centraal!

Vanaf de parkeerplaats gingen we hierna vlot van start. Gevlekte rupsklaver was al een aanwijzing dat we ver van huis waren. We vervolgden onze weg langs een watergang met weg en daartussen een grasstrook. We noteerden grote lisdodde, zwanenbloem en aardbeiklaver. Opzienbarend was de vondst van een 7-tal bijenorchissen tegenover een complex met appartementen, midden in het dorp! Die was uit dit kilometerhok nog niet

eerder bekend. Het zoveelste bewijs dat deze soort onder de nieuwe klimaatomstandigheden aan een opmars bezig is. Direct hierna zagen we ook de zeldzame ruige lathyrus en beseften we dat het vandaag wel eens een gedenkwaardig dagje zou

kunnen worden!

^groot glaskruid en dikrandtonderzwam

We vervolgden onze weg langs stalkaars, moerasandoorn, kleine varkenskers, klein kaasjeskruid en het zeldzame klein fakkelgras. Om even hierna het landgoed 'Mildenburg' te betreden, gelegen in de binnenduinrand. 'Mildenburg' was voorheen een buitenplaats die door een regentenfamilie werd bewoond. Lanen met hoge statige beuken gaven het bos een parkachtig aanzien. We werden luidkeels verwelkomd door een boomklever. Al bij de ingang troffen we een zeldzaamheid aan: groot glaskruid. Verderop zagen we veel daslook en stengelloze sleutelbloem. Ook varens als brede stekelvaren en mannetjesvaren maakten deel uit van het decor. Bijzonder was de enorme paddenstoel: de dikrandtonderzwam.

Hierna ging het parkbos langzaam over in een duinbosachtige setting. We vonden hier de zeldzame ruige anjer, maar ook grote teunisbloem en veldhondstong. We waren inmiddels aangekomen bij de kuststrook waar we een bloemrijk grasveld aantroffen met keizerskaars, bermooievaarsbek, zwarte toorts, koningskaars, luzerne, kromhals, slangenkruid en het bijzondere duinlangbaardgras. Naar het Groene Strand was vanaf hier maar een kort stukje. Een nieuw biotoop met een eigen flora. Er was hier ten behoeve van de wandelaars een breed pad door de begroeiing gemaaid. Hier noteerden we o.a. fraai duizendguldenkruid, watermuur, greppelrus, valse voszegge en zilte greppelrus. We kwamen ogen te kort. En er diende zich alweer een volgend landschap aan: een prachtige duinvallei met vleeskleurige-, riet- en moeraswespenorchis. Maar ook zilte zegge en sierlijke vetmuur. Een bijzondere

vondst was de rozenmosgal. Op weg richting zee vonden we het zeldzame teer guichelheil, dat we eerder vonden op het Kennemerstrand. We zagen verder stalkaars en blauwe zegge.

^Landgoed Mildenburg en ruige anjer

Een volgend gebied dat we betraden was ook al bijzonder: een zilte vlakte met de naam Voorne-Westplaat. Zilte vlaktes ontstaan door de dynamiek van veranderende omstandigheden; ze zijn van tijdelijke aard. Bovendien komen ze maar weinig in ons land voor. Gevolg: planten die je hier vindt, zijn vaak zeldzaam. We zagen zeeaster, selderij, heemst, zeewolfsmelk, dunstaart en zilt torkruid. Na dit interessante biotoop vingen we de terugtocht aan. Een fikse wandeling over fietspaden die richting dorp liepen. Onderweg zagen we nog kruipend stalkruid, gewone vleugeltjesbloem, grote tijm, glad parelzaad, egelantier, brede orchis en wit bloeiend slangenkruid.

^ Slangenkruid en zilte greppelrus

Het was al na achten (!) toen we neerploften bij 't Wapen van Marion. Een restaurant vlak bij het Oostvoornse Meer. Onder het genot van een welverdiend biertje en het daarop volgend diner konden we de volgende conclusie trekken. Het recordaantal van 288 soorten dat in 2019 werd gevestigd in de Wimmenumerduinen was verpulverd. We noteerden liefst 357 soorten, waarvan 19 rode lijst soorten, ook niet alledaags! Dit ter illustratie van een bijzondere dag, waarop je heel veel superlatieven kunt loslaten, maar die misschien wel het best wordt verwoord met een tekst van Guus Meeuwis: 'Het was een dag waarvan ik dacht dat ik hem nooit beleven zou . . .'

^ Rozenmosgal en zilte zegge

^Moeraswespenorchis en teer guichelheil

^ Zilt torkruid en hondsroos

